

skærpes og kontrollen i baglandet – ikke mindst i det sønderjyske område – må styrkes.

Er vi med, får vi et øget ansvar, så længe vi er den yderste grænse, men er vi ikke med i samarbejdet, vil tyskerne – som der allerede har været synlige tegn på – forøge kontrollen ved den dansk-tyske grænse.

Det andet problem, som ministeren er gået ind i, er naturligvis dilemmaet, der opstår ved forholdet til den nordiske paskontroloverenskomst. Vi bliver – forhåbentlig kun i en kort overgangsperiode – så at sige ydre grænse for Schengensamarbejdet f.eks. i Frederikshavn og samtidig ved Padborg ydre grænse for det nordiske passamarbejde, en grænse, som vi samtidig så er indre grænse for i Schengensamarbejdet.

Det er naturligvis et noget indviklet dilemma, som kan og skal afklares. Det er ikke noget nyt, det er et problem, der har været fremført igen og igen også under den tidligere regering, og som blev diskuteret allerede dengang, og det skal naturligvis afklares.

Vi er enige med regeringen i, at det må betyde en stikprøvekontrol, som vi altså ikke mener behøver at have racistiske undertoner, som det så smukt er blevet sagt. Men det er vigtigt for os at understrege, at vi ønsker politiets baglandspatrolje styrket. Vi ønsker i det hele taget i Venstre et stadig snævrere politisamarbejde vedrørende f.eks. uidentificerede asylsøgere og illegal indvandring, for blot at nævne noget.

Derfor er det også nødvendigt, at en fælles aftale om grænsepassage følges op af væsentlig flere og effektive patruljer, ligesom der bør arbejdes hen imod fælles regler for strafforfølgning af personer, der bistår illegale indvandrere eller huser eller beskæftiger personer, der er ulovligt indrejst, eller som ulovligt opholder sig i et land, efter at udsendelsesordre er givet.

Også en forbedret indsats for afsløring af forfalskede rejsedokumenter, fælles visumregler og en fælles aftale med oprindelses- og transitlande om tilbagetagelse er på længere sigt forudsætninger for, at den fri bevægelighed kan fungere.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er enig i, at der er opstået et problem – al den stund toldkontrollen er stærkt nedprioriteret for ikke at sige afskaffet – med, at politiet paradoksalt nok ikke har de samme beføjelser som toldvæsenet til at foretage eftersyn af personer og køretøjer. Er ministeren indforstået med, at vi får drøftet, om ikke politiet skal have tillagt de samme beføjelser som toldvæsenet?

Ministeren har også nævnt kontrollen i Københavns Lufthavn. Vi ved, det er et problem, og vi vil også stærkt anmode SAS om at være samarbejdsvillig i denne sag, som også den tidligere regering har forsøgt at løse problemerne vedrørende. Jeg forstår på ministeren i dag, at både regeringen og Københavns Lufthavn mener, at problemerne kan løses inden for en rimelig overgangsperiode, som de øvrige lande vil acceptere.

Jeg vil gerne sige lidt mere om politisamarbejdet. Man kunne jo godt ind imellem få den tanke, at ikke blot forespørgerne, men også mange folketingsmedlemmer og vælgere har den opfattelse, at der slet ikke er noget politisamarbejde i dag, at politisamarbejde over grænserne er noget helt nyt. Det er jo ingenlunde tilfældet. Grov narkokriminalitet, grov økonomisk kriminalitet, menneskesmugling og illegal indvandring respekterer naturligvis ikke de trukne landegrænser, og det bliver mere og mere tydeligt, jo mere samfærdslen stiger. Der er intet nyt i det, og politiet har jo ved landegrænserne i årevis arbejdet tæt sammen med politikredse på den anden side af den dansk-tyske grænse og den dansk-svenske grænse, ligesom dansk politi gennem rigspolitechefembedet gennem årene i takt med den stigende grænseoverskridende kriminalitet har intensiveret og udvidet området for politisamarbejdet over landegrænserne.

Jeg deler aldeles ministerens vurdering af, at tysk politis forfølgelse af kriminelle over landegrænserne har optaget en uforholdsmæssig stor del af den offentlige debat. Jeg vil godt tage noget af ansvaret på mig, vi må nok dele det, for vi har nok forsømt at oplyse om, hvordan samarbejdet allerede i årevis er foregået, forsømt at oplyse om det, der for længst er hverdagen for politiet i politikredse i grænseområder, hvor der selv sagt er et snævert samarbejde over grænserne.

Naturligvis skal en landegrænse ikke betyde, at man ikke kan fortsætte forfølgelsen af alvorligt kriminelle, men det skal selvfølgelig i almindelighed ske efter tilladelse fra Danmark, når man forfølger en kriminel i Danmark, og det er naturligvis helt afgørende, at det er det danske politi, der foretager anholdelser på dansk territorium.

Endelig har det været nævnt, at tilslutningen til Schengenkonventionen indebærer deltagelse i et fælles informationssystem. Det er påtrængende nødvendigt, at vi tiltræder dette SIS-in-